

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Levnedsmidler m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5321; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1670).

Sagen sattes til Forhandling.

H. C. Hansen: Jeg vil gerne straks indledningsvis udtale Tilfredshed med, at der nu forelægges Rigsdagen et Forslag til en moderne Levnedsmiddellovgivning. Der er ingen Tvivl om, at den er paakrævet. Det er næsten 21 Aar siden den Betænkning udkom, der var udarbejdet af de danske delegerede i en fællesnordisk Levnedsmiddelkomité, som tilsigtede at tilvejebringe fælles Regler i de nordiske Lande for Fremstilling af og Handel med Levnedsmidler i videste Forstand. Først nu foreligger et Forslag, der paa alle væsentlige Omraader tager Hensyn til den dengang afgivne Betænkning. Det maa siges at være en Kompliment til Kommissionens danske Medlemmer, at 21 Aars ministerielle Overvejelser fører til dette Resultat.

Der synes at være en vis Tradition for, at det skal gaa meget langsomt med Lovgivning vedrørende Levnedsmidler. Det første Lovforslag herom blev fremsat i Foraaret 1879, men først i ændret Skikkelse gennemført i 1891, og det Forslag, som blev fremsat i Rigsdagssamlingen 1921—22, blev aldrig gennemført. Jeg vil udtale Haabet om, at det foreliggende Forslag vel maa blive underkastet en baade omhyggelig og grundig Behandling i et Udvalg, men at et endeligt Resultat, og vel at mærke et positivt, maa opnaas og blive gennemført inden for en rimelig Tidsfrist.

Forskellige Begivenheder herhjemme har skærpet Befolkningens Interesse for Levnedsmiddellovgivningen i ganske betydelig Grad i de sidste Aar. Vi har endnu alle i frisk Erindring den modbydelige Kødkandale, hvis Hovedfigur var et landskendt og hidtil vel anset Firma. Her var der endda Tale om Udnyttelse af de forhaanden-værende forsyningsmæssige Vanskeligheder, saaledes at vi alle fyldtes med Væmmelse og Foragt for Firmaet; det er desuden ikke saa længe siden, at den københavnske Presse kunde bringe saadanne Oplysninger om Forholdene i et herværende stort Bageri, at

man troede sig hensat til en helt anden Tid end den, vi lever i. Denne sidste Sag gav i øvrigt et Indtryk for det første af en tilsyneladende lemfældig og mangelfuld Form for Tilsyn og for det andet af en ligeledes alt for lemfældig Bedømmelse af det skete hos den Domsmyndighed, der paadømte Sagen. Det var saa meget mere paafaldende, som det ved denne sidste Sag efter Dagspressens Oplysninger endda drejede sig om en Organisationsformand, der burde være et Forbillede for sine Standsfæller. Jeg kunde ønske, at det Udvalg, som jeg forudsætter bliver nedsat til en Gennemgang af det foreliggende Lovforslag, paa Foranledning bl. a. af denne sidste Sag fik Lejlighed til at se nærmere paa de Tilsynsforhold, der er raadende baade paa disse og paa andre Omraader. Jeg ved vel, at det foreliggende Lovforslag ikke har Relation direkte til Kødkaffæren, eftersom de Lovbestemmelser, der forefindes i Loven om indenrigsk Kødkontrol, ikke bliver ændret med dette Lovforslag, men saa vidt jeg forstaar, er ogsaa disse Bestemmelser Genstand for Overvejelser i et nedsat Udvalg, og det maa haabes, at et Resultat heraf kommer til at foreligge snarest muligt.

Det foreliggende Lovforslag følger den Betragtning, som blev udtrykt i Kommissionsbetænkningen af 1921, hvorefter man ikke, som det udtrykkes — med Formandens Tilladelse vil jeg benytte mig af et kort Citat —:

„... bør slaa Særbestemmelser for de enkelte Levnedsmidler fast i Lovform; de er baade for specielle til at egne sig til at være Genstand for Lovgivning og for lidet faste til, at det kunde anses for hensigtsmæssigt at lade dem blive det“.

I Konsekvens af denne Betragtning foreslaar Ministeren, at man bliver ved det i Danmark hidtil benyttede System, saaledes at kun de almindelige Rammer fastslaas i Lovgivningen, medens Administrationen i øvrigt faar Bemyndigelse til at udfærdige de særlige Bestemmelser vedrørende de enkelte Levnedsmidler. Jeg tror, denne Betragtning er rigtig, men naturligvis følger heraf, at de praktiske Virkninger af Loven afhænger af den Effektivitet, der i de paagældende Ministerier og da navnlig i Indenrigsministeriet lægges for Dagen med Hensyn til dens Praktisering.

Det fremgaar ikke af Lovforslagets Bemærkninger, hvilke Omraader man i første Omgang vil sætte ind over for, og det kan man heller ikke bebrejde Ministeren, men jeg synes unægtelig, at en yderst interessant Del af Kommissions-